

L'ADÉU DEL COPRÍncep FRANCÈS

Pintat no veu urgent canviar la relació amb la UE i Bartumeu secunda Chirac

El líder del PS es mostra content pel discurs i Marsol diu que la decisió li pertoca al poble

Ricard Poy
París -enviat especial-

Jaume Bartumeu es va mostrar "molt content" pel discurs del Copríncep perquè la referència que cal fer un pas més en la relació amb Europa "té la mateixa música i tonalitat que nosaltres plantejarem". El líder del principal partit de l'oposició va destacar que el Copríncep va facilitar al Govern la possibilitat que "una eminència en economia com ara Michel Camdessus" fes un informe sobre Andorra. A aquest informe que instava a fer canvis econòmics importants "se li hauria de fer una mica més de cas i no tenir-lo tancat en un calaix".

Albert Pintat va comentar que el canvi de la relació amb Europa "no es troba en la primera línia de l'agenda política". El cap de Govern va explicar a Chirac en la reunió prèvia quines són les "reformes valentes" que s'estan portant endavant i va assegurar que el Copríncep té clar que "Andorra és un país que s'ha adaptat i s'adapta als canvis a un ritme prudent i tranquil". Pel que fa a les preferències sobre el futur Copríncep, Pintat va indicar que "qualsevol dels dos té prou nivell i el que elegeixi el poble francès segur que serà el millor per a nosaltres".

El síndic va qualificar els actes d'ahir com "una mostra sincera en la qual el Copríncep, sense dir-ho, ha agraït a tothom els dotze anys" en el càrrec. Joan Gabriel va valorar molt positivament el Copríncep de Chirac perquè "no s'ha immiscit en assumptes polítics" interns i s'ha "mostrat disposat a col·laborar amb el país".

La referència a Europa "l'ha deixada anar", segons Conxita Marsol, "però ha deixat clar que és un tema que depèn de nosaltres i que respectaria les decisions que prenguéssim". Per la presidenta del grup parlamentari liberal, és important que "ens hagi encoratjat a continuar amb les reformes i que ens hagi recordat que són cosa nostra" com a país "reconegut internacionalment com una democràcia consolidada".

Enric Tarrado es va mostrar "totalment d'acord" amb el posicionament del Copríncep, perquè "s'ha d'anar un pas més enllà si tenim en compte que estem immersos en un procés de globalització". El president del grup parlamentari CDA+Segle 21 va considerar que la recomanació de Chirac "segueix la línia del que nosaltres hem reclamat sempre". Segons Tarrado, "el país ha de tenir clar cap a on va la nostra relació amb Europa i és una de-

Els convidats per Chirac al discurs de comiat del Principat surten de l'Elisi.

DAVID RAMOS

La seguretat de l'Elisi va confondre Juli Minoves amb Albert Pintat

Juli Minoves va ser el primer a arribar al palau de l'Elisi amb un cotxe amb bandera diplomàtica andorrana. Jacques Chirac el va rebre a l'entrada del palau i la seguretat de l'Elisi i part de l'equip de protocol van pensar que era Albert Pintat. Per això, van iniciar la maniobra de mobilitzar els fotògrafs i els càmeres de televisió cap a dins del palau perquè anessin a enregistrar les imatges de la trobada. Amb els tripodes desmunts els periodistes andorrans presents van intentar explicar que era el ministre d'Exteriors i no el cap de Govern. Després de certs moments de confusió, els membres de seguretat van entendre l'error i tots, guàrdies inclosos, van tornar a formar. Pocs minuts després ja va arribar Albert Pintat acompanyat pel síndic general, Joan Gabriel.

Els guàrdies es desesperen per l'estona que es dedica als mitjans

En sortir de la recepció un cotxe esperava Albert Pintat i Joan Gabriel. Membres de protocol tenien les portes obertes perquè entressin i els guàrdies estaven en posició de fermes. Pintat, però, va desplaçar-se fins on hi havia la premsa andorrana per fer unes declaracions. Passaven els minuts i els guàrdies, fregint-se sota la indumentària de gala, començaven a llançar mirades de desaprovació. El protocol de l'Elisi tampoc no semblava gaire content i el síndic va situar-se darrere del cap de Govern per fer senyals als periodistes respecte que se n'havien d'anar. Però aprofitant que Gabriel s'havia aproximat se li va demanar que també fes declaracions i els guàrdies van posar cara d'estar a punt de desembeinar les espases. Vist el panorama, l'entrevista amb Joan Gabriel va ser molt més curta que amb el predecessor.

Les frases

"La relació amb Europa no forma part ara mateix de la primera línia de l'agenda política andorrana"

Albert Pintat
Cap de Govern

"La referència que cal fer un pas més envers Europa té la mateixa música que nosaltres proposem"

Jaume Bartumeu
Pres. grup parlamentari PS

"Chirac mai no s'ha immiscit en afers polítics interns i sempre ha estat disposat a col·laborar amb el país"

Joan Gabriel
Síndic general

"Ha deixat anar la referència a Europa però ha dit que és un tema que depèn de nosaltres i ho respecta"

Conxita Marsol
Pres. grup parlament. liberal

"Chirac coincideix amb el que nosaltres diem: el país ha de tenir clara quina és la relació amb Europa"

Enric Tarrado
Pres. grup CDA+Segle 21

"La posició respecte a Europa s'ha de consensuar perquè no es pot prendre des d'un sol partit"

Antoni Martí
Cònsol major d'Escaldes

cisió que han de prendre no tan sols les forces polítiques, sinó també els representants del món econòmic i dels sectors socials".

Antoni Martí creu que el "debat sobre com ens adaptem a Eu-

ropa s'haurà de fer de manera calmada i tranquil·la". El cònsol d'Escaldes defensa que la posició "es consensua perquè no es pot prendre des d'un sol partit". Segons Martí, el Copríncep "ha

fet una reflexió respecte que la posició final envers Europa és una decisió exclusivament nostra. Tant ell com Mitterrand assumien perfectament el sistema del Copríncep".

Editorial

El comiat de Chirac

Jacques Chirac es va acomiadar ahir a la tarda oficialment a l'Elisi, amb una entrevista amb el cap de Govern i el síndic, i una recepció a les autoritats andorranes i al cos diplomàtic. La cerimònia va ser curta, de poc més d'una hora, i va estar marcada per un protocol estricte i per l'ajustada agenda del Copríncep francès en els seus darrers dies al capdavant de l'Elisi. La recepció, una iniciativa ideada per François Mitterrand, va ser freda, el perfecte exemple de com han estat les relacions amb el cap d'Estat en l'etapa postconstitucional, marcades per una distància no tan sols física, que sembla ampliar-se cada cop més. Chirac ha estat el copríncep francès durant dotze dels catorze anys transcorreguts des de l'aprovació de la carta magna, un període que ha tingut el zenit en la visita realitzada el 1997 amb una nit passada a Andorra i ruta per totes les parròquies. Aquell viatge va establir les bases del paper dels caps d'Estat en la política exterior. Chirac i Martí Alanis van acordar per impulsar la institució que representen que tinguessin lloc recepcions anuals

per al cos diplomàtic acreditat de manera alterna a París i a Madrid. No obstant això, la visita va tenir molt de miratge. Les reiterades invitacions per visitar de nou el país van ser infructuoses, fins i tot en una efemèride com ara el desè aniversari de la Constitució. Les relacions amb l'Elisi han anat d'acord amb l'escassa complicitat en les qüestions bilaterals amb el govern francès, una distància que les mateixes autoritats andorranes han fet poc per reduir, tot i que són aliats estratègics en l'encaix del Principat en una Europa en construcció. En aquest context, la figura dels Coprínceps és cada vegada menys propera per a la majoria de la població, una sensació potenciada pels mateixos electes. El repte de les institucions andorranes és aconseguir que el nou president de la República Francesa recuperi el tarannà mostrat per Chirac en el primer mandat i sobretot evitar que, d'una banda, Andorra es converteixi en una anècdota per a l'Elisi i, de l'altra, que els Coprínceps acabin sent irrellevants per als ciutadans.